

2015. május 10. – Húsvét utáni 5. vasárnap – Jn 15,9-17 – Szeretet és öröm

Jézus ebben a szakaszban a legfontosabb dologról, a szeretetről beszél – Isten belső életének törvényéről. Saját példáját hozza tanítványai elé, s elénk.

Jézus nem azért szeretné, hogy hallgassunk rá, mert ő akar lenni a „kapitány”, hanem mert csak így lehet „teljes örömben” részünk. Ez pedig valami lényegileg más, mint a jókedv, a vidámság, a pillanatnyi elégedettség... A „teljes öröm” az Igaz Úton járás biztonsága; az Istenhez tartozás boldogsága; a bizalom, a remény és a szeretettség naponkénti megtapasztalása. Ezt a fajta örömet nem befolyásolják a napi gondok, kudarcok sem.

Jézus barátaiért adott életét durván kioltották a kereszten. Nekünk többnyire nem egyszerre, de ugyanazzal a kitartó hűséggel kell odaadnunk a magunkét. A szeretet tettekben nyilvánul meg. És itt nem kell feltétlenül nagy dolgokra gondolnunk. Veronika kendőnyújtása sem volt valami eget verő cselekedet, de ott és akkor ez a kis mozdulat a lehető legtöbb volt. Néha egy-egy tanúságtevő mondat, simogató–vigasztaló–biztató szó, meghallgatott bánat, egy apró fizikai segítség csodákat tehet.

Az Atyában megbízhatunk! Ő tudja, hogy mi válik hasznunkra, és mi okozhat bajt. Ha hozzá tartozunk, életünk gyümölcsstermő lesz. Minden kicsi jótett számít, de miért ne lehetnénk nagylelkűbbek? Miért ne oszthatnánk mosolyt, időt, pénzt túlcserélve mértékben? A mai világban olyan sok pofon éri a szerető Istent, legalább nekünk örülhessen minél gyakrabban.

A Jézus nevében kért dolgok teljesítésére ígéretet kaptunk. De csak akkor, ha ez nemcsak kegyes szófordulat, hanem Istenünk szándékaival egyező gondolat is. Adj, Uram, bölcsességet, hogy túl tudjunk emelkedni földhöz ragadt gondolkodásunkon, s mind jobban közelítsünk ahhoz az isteni látásmódhoz, amely megoldást képes nyújtani a világ összes bajára.

Gyurgyóka közösség, Pécs